

VYTRVALOST A HOUŽEVNATOST O DALŠÍ ZÁKONITOSTI V GOLFU I MARKETINGU

Dobré produkty a výsledky potřebují čas. S vytrvalostí a houževnatostí můžeme dosáhnout všech našich cílů. V našem seriálu se dnes podíváme, jak se prosadil slavný golfista Ben Hogan.

Zeptejte se kohokoli na americké PGA Tour, kdo byl anebo je hráč s nejlepším švihem, a i ti, kteří ho již ani nemohli zažít, odpoví bez výjimky: Ben Hogan. Dokonce Tiger Woods jmenoval Hogana jako jednoho ze dvou hráčů, kteří skutečně ovládali svůj švih. Tiger prohlásil, že by toho, co Hogan již dosáhl, chtěl také dosáhnout. Vybudovat a natrénovat švih, který je naprosto spolehlivý a opakovatelný.

BEN HOGAN A JEHO LEGENDA

Co způsobuje fascinaci Benem Hoganem mezi nejlepšími hráči této planety? Kdo byl tento tajuplný člověk, který přes 20 let nedal žádné interview a jehož švihové tajemství si pravděpodobně odnesl do hrobu?

William Ben Hogan se narodil 13. srpna 1912 v Dublinu, v americkém státě Texas jako třetí dítě. Otec, Chester, byl kovář a zámečnick. V roce 1921 se otci začalo kazit zdraví a rodina procházela krizovou situací. Po vleklých sporech s manželkou vytáhl 13. února 1922 po jedné divoké hádce Benův otec revolver a před očima svého devítiletého syna se střelil několik centimetrů nad srdce. Zemřel den nato. Bylo to na svatého Valentýna. V rodině nastaly krušné časy, ale s typickou americkou optimistickou náturou překonala i toto neštěstí. Ben před školou a po škole roznášel noviny a pomáhal v okolí, až jeho bratr slyšel, že Ben by mohl vydělat mnohem více peněz, kdyby dělal caddyho v Glen Garden Golf & Country Clubu.

A tak jedenáctiletý Hogan, jenom o malinko větší než golf bag, začal nosit hole.

V této době začal vyvíjet pracovní zvyk, který ho doprovázel celou golfovou kariérou. Vstával o víkendech velice brzo, udělal si snídani a utíkal 10 km do klubu. Brzký příchod mu dával šanci udělat za den 2 rundy po 65 centech a s trochou štěstí 10 centů spropitné. V sobotu přespával v bunkru, aby byl v neděli ráno první na řadě na golfovou tašku.

Všichni caddies v klubu trávili svůj volný čas různými hrami. Jedna z nich byla **pálit a sbírat**. Všichni caddies odpálili své míče co nejdále a ten, kdo měl nejkratší odpal, musel jít všechny posbírat a přinést zpět. Ben Hogan se svojí drobnou a malou postavou musel skoro vždy sbírat míče druhých. Hogan tedy tak moc trénoval rychlost švihů i bez míče, že se jeho odpal stal během několika měsíců jedním z nejdelších. Hogan přišel na to, že když změní držení tak, aby produkoval svým švihem tzv. **hook** rány, velice se mu prodlouží, a hlavně nemusel chodit sbírat míče ostatních. Ale změna držení, která produkovala hook a tím i delší rány, ho později v jeho profesionální kariéře hodně trápila a pronásledovala. Opět to byla změna držení, která vedla k fenomenální periodě Hoganovy kariéry, ale o tom později.

Ben Hogan trávil více a více času na golfovém hřišti a nechtěl dělat již nic jiného než hrát golf. Chtěl se stát profesionálem a hlavně turnajovým hráčem. Do školy chodil čím dál méně, až se v ní přestal objeovat vůbec. V 19 letech se stal oficiálně golfovým profesionálem. Příštích 9 let mu ale golf moc nešel. Trénoval zběsile v době, kdy nikdo jiný netrénoval, s vlastními míči, které si sám sbíral.

Jediný člověk, který v té době v Hogana věřil, byla jeho láska z dětství Valerie Foxová, se kterou se v roce 1935 oženil. Láska jeho paní z něj ale lepšího golfistu neudělala. V roce 1937 se nekvalifikoval ani na Masters a ani na U.S. Open.

Z této doby se dochovala anekdotická konverzace mezi Hoganem a jeho paní. Zaslýchl jí legendární Sam Snead, který měl během LA Open 1937 pokoj vedle Hoganových. Jednoho večera si Hogan rozčileně stěžoval, že mu nepadají paty. Načež se Valerie zeptala Bena, zda by chtěl vědět,

Nikdo neměl tak ostrý úhel mezi levou paží a holí jako Hogan. Ploché levé zápěstí v okamžiku úderu bylo jedno z jeho tajemství.

jak dát víc patů do jamky. Hogan se nevěřicně zeptal: „Ty víš jak?“ Odpověděla: „Ano.“ Rozčilený Hogan naléhal: „Proč jsi mi to nikdy neprozradila? Jak, pro Boha?!“ „Jenom ten míč přihraj blíž k jamce.“ Sam Snead vždy tvrdil, že to byla ta nejlepší golfová rada, kterou kdy slyšel, a Hogan tento příběh vyprávěl velice často sám a se smíchem přiznával, že této logice nebylo možno odporovat.

V lednu 1938 byla americká tour v Oaklandu v Kalifornii a Hoganovým zůstalo pouze 8 dolarů. Spali v nejlevnějším motelu, který našli, a před poslední rundou jim zloději ukradli kola u jeho starého Buicku. Hogan sdělil kamarádům, že je vyřízen a že končí. Poslední rundu ale odehrál tak koncentrovaně, že se umístil na druhém místě a vyhrál 380 dolarů. Ještě nebyl úplně zachráněn, ale jeho čas se blížil. Hogan řekl, že tak koncentrovaně již nikdy nehrál. Ani při všech těch vítězstvích, která následovala.

Hogan prorazil roku 1940. Vyhrál svůj první turnaj North and South Open v Pinehurstu. Po 9 letech hladu a neúspěchu přišlo první vítězství a po něm i další. Hogan skončil tento rok jako první v žebříčku – vyhrál 10 655 dolarů. To samé následovalo v roce 1941 a 1942. Hogan měl nejnižší skórovací průměr a vedl co do výdělků. Tato úspěšná série byla přerušena roku 1942, Hogan musel do armády, i pro Ameriku začala válka.

Po návratu z armády v srpnu 1945 dlouho neváhal a již ve druhém turnaji zvítězil. Během pěti měsíců vyhrál pět turnajů. V roce 1946 jich bylo již 13 a samozřejmě vedl všechny kategorie, včetně nejvíce vydělaných peněz, 42 556 dolarů. Přes tento neuvěřitelný úspěch Hogan nadále trénoval. Denně. Změnil držení a zkrátil náprah. Na vrcholu náprahu začal trochu *dorsálně* lámat zápěstí a tím úplně vymýtil nechtěný hook. Od tohoto roku Hogan vládl golfovému švihů a letu míče. Jak sám říkal: Měl jsem to. Hodně lidí pátralo po tajemství jeho neuvěřitelné přesnosti a opakovatelnosti.

V roce 1949 byla jeho kariéra opět přerušena. Hogan měl v únoru 1949 fatální autonehodu a od té doby hrál pouze několik turnajů. Rok 1953 je považován za vrchol jeho kariéry. Hrál pouze 5 turnajů a vyhrál je všechny. Masters, Pan American Open, Colonial Invitational, U.S. Open a British Open. Od té doby se věnoval řízení své firmy na výrobu holí a i na tomto území se stal šampionem.

Abych nezapomněl na marketing. Paul Arden, kreativní marketingový génius, který vedl od roku 1975 přes patnáct let Saatchi & Saatchi, napsal knížku, která se jmenuje *It's not how good you are, it's how good you want to be*. K tomu mohou pouze dodat: *Ask Ben Hogan*.

Jiří Kromichal

Foto: archiv autora

Lekce si čtenáři mohou rezervovat na webové stránce www.kromichalgolf.cz.